

af 1882 Art. 5, jfr. ogsaa den spanske Lovs Art. 22.

Til § 6.

Denne Paragraf ordner særlig Forholdet mellem samvirkende Tekst- og Musikforfattere. Udgangspunktet er, at Forfatter og Komponist ere lige berettigede Medarbejdere. Paa samme Grundlag hviler Reglen i den ovenberorte § 20 i den svenske Lov af 1877, samt Reglerne i den spanske Lov Art. 19, 22 og 23. Derimod tillægger den tyske Lov § 51 — jfr. ogsaa den italienske Lov Art. 6, den ungarske Lov § 52 og den norske Lov § 31, jfr. § 29 — Komponisten udelukkende Ret til at foranstalte offentlig Opførelse af Musikværker med Tekst, derunder musikalf-dramatiske Værker. Denne altid uretfærdige Regel stammer fra den Tid, da alle Operatekster var noget rent fabrikmæssigt Material uden noget som helst selvstændigt Værd. Men i højeste Grad uretfærdigt og i Strid med hele den nyere Udvikling paa Operaens Omraade, hvorefter der stilles langt større Fordringer til Operatekstens æstetiske og dramatiske Værd, vilde det være, om man legaliserede en saadan Hensynsløshed mod Forfatteren for Fremtiden. Den tyske Rets Regel er derfor ogsaa bleven mødt med en indigneret Protest fra de betydeligste Forfatters Side. Det maa her være nok at bemærke, at efter den tyske Rets Princip vilde enhver — selv den tarveligste — Komponist uden Forfatterens Samtykke og uden at hde noget som helst Forlag kunne tilegne sig ethvert Digterværk og lade dette opføre (og aftrykke) sammen med Musikken¹⁾. Mod et saadant Indgreb er Forfatteren allerede efter den gældende Ret beskyttet. Efter det i Forslaget tagne — formentlig eneste naturlige — Udgangspunkt, Forfatterens Egeberettigelse, ere de enkelte Regler i § 6 ganske selvsølgelige.

Endnu bemærkes, at § 6 paa Grund af Reglen i § 2 b. maa omfatte ikke blot musikalf-dramatiske Værker, men ogsaa andre (større) Musikværker, idet der blot med Hensyn til mindre Sangkompositioner er gjort en Undtagelse i § 14, Art. 4, og § 15.

Til § 7.

Denne Paragraf, der svarer til Lov af 1857 § 16 og § 15, 2det Punktum, nævner

en Række Tanketilkendegivelser, som ifølge Lovens ikke skulle være Genstand for Forfatterret. Reglen er næppe strengt nødvendig og er, da den ikke kan blive udtømmende, ikke ganske ubetænkelig, idet den frister til Modscæntnings Slutninger. Da den dog vil affære en Del Tvivl, og da lignende Udtalelser findes i næsten alle fremmede Love, er det anset rigtigt at bibeholde den; og man tør ogsaa gaa ud fra, at Fortolkningen ligesom hidtil rigtigt vil opfatte den som en *ex tunc* foretagen Fremhævelse af nogle særlig vigtige Tilfælde, der ikke berettiger til den Slutning, at alle andre Landsfrembringelser ere Genstand for Forfatterret. Ved Valget af de her nævnte Eksempler er der lagt an paa at angive Bestemmelsens Rækkevidde noget bestemtere og nøjagtigere end i de tilsvarende Bestemmelser i Lov af 29de December 1857.

Kapitel II.

I dette Kapitel samles alle Reglerne vedrørende Forfatterrettens Overgang til andre, Overdragelse, Arv, Retsfølgning. Reglerne om Overdragelse af Forfatterretten (eller enkelte Sider af denne) indeholde ikke principielle Afvigelser fra den gældende Ret. Kun Slutningen af § 10 indeholder en væsentlig Afvigelse fra Reglen i Lov af 29de December 1857 § 18, som nærmere begrundes nedenfor.

Væsentlig nye Regler ere derimod foreslaaede i Henseende til Arv af Forfatterretten. Den gældende Ret, Lov 1857 §§ 3 og 19, jfr. Lov af 23de Februar 1866 §§ 1 og 2, opstiller et Komplex af særlige Arvregler, væsentlig hentede fra den franske Ret¹⁾. Men disse Regler, der oprindelig ere motiverede ved, at man overhovedet ikke fandt de almindelige franske Arvregler tilfredsstillende og paa et enkelt Punkt vilde forsøge en Reform, navnlig til Fordel for den efterlevende Høstefælle, have i Frankrig selv ikke vundet synderligt Bifald og have kun i meget ringe Grad kunnet hævede nogen Indflydelse paa de nyere Lovgivninger, der i det hele anvende de almindelige Arvregler ogsaa paa dette Forhold, jfr. saaledes den tyske Lov § 3, engelsk Lov af 15de Juli 1842 (5 og 6 Vict. C. 45 f. 1st) den svenske Lov (1877) § 6, den spanske Lov Art. 6, den belgiske Lov Art. 2, svejtsk Lov Art. 1,

¹⁾ Nogle Love tillægge ombendt ved Dramaer med tilhørende Musik Forfatteren udelukkende Raadighed over den samlede Opførelse af Tekst og Musik. Dette er en Vret i modsat Retning.

¹⁾ Jfr. om denne Pouillet: *Traité théorique et pratique de la propriété littéraire et artistique* Nr. 205 flg.